

29 SEP 2010

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres ref
201007547

Vår ref
10/01042-6

Dato
28 SEPT 2010

Forslag til endringer i tinglysingsloven mv (elektronisk tinglysing) - Høring

Det vises til høringsbrev fra Justis- og politidepartementet av 21. juni 2010 med vedlagt rapport om endringer i tinglysingsloven mv.

Til Justisdepartementets orientering har Olje- og energidepartementet forelagt høringsbrevet med vedlegg for Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) og for Oljedirektoratet.

Departementet har følgende kommentarer til nevnte høring:

1. Om forslag til endring av lov om registrering av elektriske kraftledninger

Det er i rapporten foreslått endringer av bl.a. *lov om registrering av elektriske kraftledninger (kregl.) av 1. juli 1927 nr. 1*. Olje- og energidepartementet foreslår at Justisdepartementet i tillegg vurderer hensiktsmessigheten av opprettholdelse av dagens ordning etter:

- kregl. § 1 første ledd annen setning og
- kregl. § 3a første ledd

Kregl. § 1 første ledd første og annen setning fastslår at *"Tinglysningsmyndigheten skal føre et register (kraftledningsregisteret) for høispente sterkstrømsledninger som er anlagt for statens regning eller med hjemmel av en konsesjon. Departementet kan nærmere bestemme hvor slik registrering skal skje"*.

I denne forbindelse vil vi gjerne gjøre oppmerksom på myndigheten etter det som nå er § 1 første ledd annet punktum til å bestemme hvor registrering skal skje tidligere fremgikk av § 1 annet ledd. Myndigheten etter § 1 annet ledd og § 3a første ledd lå i sin tid til Industri- og håndverksdepartementet, og ble delegert videre til Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen (i dag: NVE) i januar 1971.

Myndigheten etter § 1 annet ledd og § 3a første ledd ble liggende igjen i Industridepartementet ved opprettelsen av Olje- og energidepartementet. Den ble overført fra Nærings- og handelsdepartementet til Olje- og energidepartementet ved kongelig resolusjon av 12. januar 2001.

Kregl. § 1 ble endret i 2003 i forbindelse med tinglysingsreformen. Etter lovendringen i 2003 følger hjemmelen til å registrere kraftledninger av kregl. § 1 første ledd annet punktum. Ovennevnte delegeringsvedtak er knyttet til kregl. § 1 *annet ledd*, mens myndigheten til å bestemme hvor registrering skal skje i dag følger av kregl. § 1 *første ledd annet punktum*. Forarbeidene er tause om betydningen av at § 1 annet ledd ble flyttet i noe modifisert form til § 1 første ledd annet punktum. Fotnote nr 4 til bestemmelsen i lovsamlingen utarbeidet av Lovdata angir at Olje- og energidepartementet tilsynelatende innehar kompetansen etter første ledd annet punktum.

På denne bakgrunn mener vi at det kan stilles spørsmål om tidligere delegeringsvedtak må anses som bortfalt som følge av lovendringen i 2003, og om det ikke i dag er Justis- og politidepartementet som innehar myndigheten etter § 1 første ledd annet punktum.

Kraftledningsregisteret administreres nå som kjent av Statens kartverk sammen med tingslysningsregisteret. Etter at Statens kartverk overtok også denne administrative rollen fra tingrettene, har NVE nesten ikke hatt befatning med den praktiske registreringen av kraftledninger, selv om direktoratet fortsatt får enkelte spørsmål om registrering av kraftledninger. Det kan derfor stilles spørsmål ved denne ordningens praktiske betydning.

Det følger videre av kregl. § 3a at *"Den myndighet som Kongen bestemmer, kan etter begjæring fra konsesjonshaver gi samtykke til foreløpig registrering av kraftledning som ikke er ferdigbygd"*. I følge fotnote nr. 1 til bestemmelsen i lovsamlingen innehar Olje- og energidepartementet kompetansen etter bestemmelsen, men er altså tidligere subdelegert til NVE, jf. ovenfor. I motsetning til hva gjelder myndigheten etter nåværende § 1 første ledd annet punktum, antar vi her at delegeringsvedtakene fortsatt er gyldige.

NVE har opplyst at direktoratet i årenes løp har mottatt svært få henvendelser etter bestemmelsen. Etter samordningen av kraftledningsregisteret og tingslysingsregisteret mener vi at det også kan stilles spørsmål ved om bestemmelsen har mistet sin praktiske betydning. Vi har ikke funnet veiledning i lovens forarbeider som kaster nevneverdig lys over formålet med ordningen. Bestemmelsens fortsatte eksistens, herunder hvorvidt Olje- og energidepartementet og NVE skal inneha kompetansen, bør etter vårt syn vurderes nærmere av Justis- og politidepartementet.

2. Om forslag til endring av lov om petroleumsvirksomhet

De foreslåtte endringene av tinglysingsloven legger til rette for å kunne registrere rettigheter på grunnlag av elektronisk innsendelse. Det som skal tinglyses, kan da dokumenteres overfor tinglysingsmyndigheten med elektronisk underskrift. Dette innebærer bl. a. at man går bort fra prinsippet om at det er dokumenter som tinglyses, og innfører et system der det er rettighetene i seg selv som tinglyses.

Arbeidsgruppen som på oppdrag av Justis- og politidepartementet har utredet de juridiske aspektene ved ordningen med elektronisk tinglysning av fast eiendom, har ikke vurdert en slik ordning for Petroleumsregisteret. En tilsvarende ordning med elektronisk registrering vil i følge Oljedirektoratet kreve omfattende og ressurskrevende endringer i Petroleumsregisterets systemer. Arbeidsgruppen foreslår imidlertid en endring i petroleumsloven § 6-1 som en direkte følge av forslaget til endret tinglysingslov. Endringsforslaget (uthevet) er som følger:

12. I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet skal § 6-1 tredje ledd lyde:

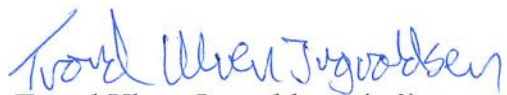
*Reglene i lov av 7. juni 1935 nr. 1 om tinglysing, kapitlene 2 og 3, gjelder tilsvarende så langt de passer og ikke annet følger av loven her eller forskrifter gitt i medhold av loven. **Elektronisk tinglysing kan likevel ikke skje.***

Den foreslåtte endringen i petroleumsloven § 6-1 er ikke omfattende og må anses som en presisering. Olje- og energidepartementet stiller spørsmål ved om endringen er nødvendig. Dersom det ikke er lagt opp til en ordning med elektronisk registrering for Petroleumsregisteret, noe som bl.a. krever endrede datasystemer både hos avsender og mottaker, vil ikke slik registrering la seg utføre. Det kan da stilles spørsmål ved om det er behov for presiseringen. Tinglysingslovens bestemmelser (kap 2 og 3) er iht. pl § 6-1 bare gitt anvendelse for registrering i Petroleumsregisteret ”så langt de passer og ikke annet følger av loven her eller forskrifter gitt i medhold av loven”. Det er vanskelig å se at reglene om elektronisk registrering ”passer” for et system som ikke er tilrettelagt for dette.

Forskrift av 19. juni 1997 nr. 618 om Petroleumsregisteret er gitt i medhold av petroleumsloven og inneholder bl.a. spesielle prosessuelle bestemmelser for registrering i dette registeret. Departementet mener det vil være mer naturlig å ta

med en slik presisering, om nødvendig, på forskriftsnivå. Olje- og energidepartementet antar på dette grunnlag at det ikke er behov for den foreslåtte endringen i petroleumsloven.

Med hilsen

Trond Ulven Ingvaldsen (e.f.)
avdelingsdirektør

Kristine Olsen
seniorrådgiver

Kopi:
Norges vassdrags- og energidirektorat
Oljedirektoratet

Ref. nr. 13 (2000-2001)

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET
STATSRÅD OLAV AKSELSEN

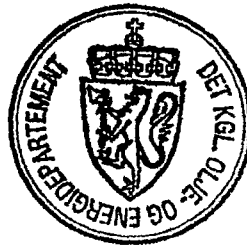
KONGELIG RESOLUSJON

OVERFØRING AV MYNDIGHET ETTER KRAFTLEDNINGS-
REGISTERLOVEN § 1 ANNET LEDD OG § 3a FØRSTE LEDD TIL OLJE-
OG ENERGIDEPARTEMENTET.

Kongelig resolusjon av

(Foredratt av statsråd

)

Olje- og energidepartementet
Statsråd Olav Akselsen

KONGELIG RESOLUSJON

Ref nr:

Saksnr: 00/2862

Dato: .2001

**OVERFØRING AV MYNDIGHET ETTER KRAFTLEDNINGS-
REGISTERLOVEN § 1 ANNET LEDD OG § 3a FØRSTE LEDD.**

Etter lov av 1. juli 1927 nr. 1 (Kraftledningsregisterloven) § 1 annet ledd bestemmer "vedkommende departement" i hvilken embedskrets kraftledninger skal registreres dersom ledningen strekker seg gjennom flere slike kretser.

Etter samme lovs § 3a første ledd tilligger det "den myndighet som Kongen bestemmer" å eventuelt gi samtykke til foreløpig registrering av kraftledning som ennå ikke er ferdigbygd.

Både kompetansen etter lovens § 1 annet ledd og § 3a første ledd ble av Industri- og håndverksdepartementet ved brev av januar 1971 subdelegert til Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen (i dag Norges vassdrags- og energidirektorat).

Etter en rekke omorganiseringer av departementene må myndigheten ha forblitt hos Nærings- og handelsdepartementet, da kompetansen ikke kan finnes overført ved opprettelsen av Olje- og energidepartementet. Dette beror på en inkurie, og det foreslås i den anledning at myndigheten etter kraftledningsregisterloven § 1 annet ledd og § 3a første ledd overføres til Olje- og energidepartementet.

Olje- og energidepartementet

Tilrår:

Myndigheten etter lov av 1. juli 1927 nr. 1 (Kraftledningsregisterloven) § 1 annet ledd og § 3a første ledd legges til Olje- og energidepartementet.

Statsministerens kontor
Bifalt ved
kongelige resolusjon
av 12. januar 2001